

Naar de Aarde

De natuur een prominentere plaats geven in je leven. Hoe doe je dat? Laura Vegter zocht en vond inspiratie bij groene pioniers.

Door Marta Resink

In 2017 nam Laura Vegter (nu 42) een beslissing die menigeen haar zal benijden: ze nam ontslag uit haar baan als onderzoeker/coördinator bij een cliëntenorganisatie, om dichter bij de natuur te (leren) leven. Maar hoe doe je dat? Inspiratie vond ze onder meer in de film 'Down to Earth', een zoektocht van een Nederlands gezin dat hun vertrouwde stadse leven achter zich laat voor een zoektocht langs stamhoofden en sjamanen om te leren hoe ze in harmonie met de Aarde en zichzelf kunnen leven. Laura vertelt: „Ik deed iets wat mij lang onmogelijk leek: stoppen met mijn vaste baan. Vaak genoeg kijk ik met enige bevreemding terug op dit besluit. Ik, die gedij bij structuur, weten waar ik aan toe ben, die al van slag raakt bij een vergadering zonder agenda? Maar er sprak een sterkere stem in mij, die zei: Doe het! Ik had het lang genoeg volgehouden: de dagelijkse gang door gehaaid Amsterdams verkeer, naar een kantoorbestaan waar een ratelende inbox en een agenda vol vergaderingen op mij wachtten. Het verwees naar de worsteling om 's avonds mijn opgestegen hoofd weer op mijn lichaam te krijgen. Tot mijn eigen verbazing zei ik: 'Oké'. Oké, ik heb je gehoord, ik haal je hier uit.” En ze zette de stap. Na eerst een poos ruimte en tijd om een nieuwe richting te vinden, begon ze aan een zoektocht naar een manier van leven waarin ze weer blij kon zijn, wonen in de natuur en een schrijvende bijdrage te leveren aan een groenere samenleving. Een jaar na haar ontslag begon haar reis langs inspirerende groene pioniers in Nederland, en onlangs verscheen daarover een fascinerend, openhartig en meeslepend boek: Naar de Aarde. Het is enerzijds een serie portretten van mensen die ook het roer omgoiden en aan de slag gingen met hun idealen. Daar doorheen vertelt ze over haar eigen ontwikkeling en reflecteert ze over haar leven, angsten, overwinningen, vragen die opdoemen, falen, ontdekkingen en inzichten. Dat maakt haar boek tot zoveel meer dan een portrettenreeks over anderen. Het raakt aan essentiële diepere waarden. Voor trouwe lezers van ZOZ komen er veel bekenden langs. Met elk van hen voert zij lange gesprekken over hun passie en motivatie, hun aanpak, tegenslagen, vallen en opstaan, en over de vraag: wat maakt je blij?

Durven om uit de tredmolen te stappen

Rowin Snijder van Le Compostier en StadsOogst in de Amsterdamse Pijp bouwt wormenhotels en begeleidt buurtbewoners bij het composteren van hun groenafval tot wormencompst. Li An Phoa, ecooloog, filosoof en docent bedrijfskunde heeft een passie voor wandelen en voor drinkbare

rivieren als richtlijn voor een leefbare economie. Haar hart is haar kompas: „Ik geloof in de mobiliserende werking van krachtige emoties”. Op de Roggebotstaete in Dronten is Lennard Duijvestijn betrokken bij de ontwikkeling van een voedselbos, als voorbeeld van natuurinclusieve landbouw: „Ik wilde vooral een spannender leven, weg van de ondraaglijke saaiheid van het bestaan. De voorspelbaarheid van een loopbaan als consultant in het bedrijfsleven beangstigde mij. Elke dag met z’n allen in een kantoorgebouw zitten, voelde voor mij als een tredmolen. Naast spanning miste ik ook zingeving”. Ama Koranteng-Kumi creëert groene oases in Amsterdam Zuid-oost: ze kweekt er dromen. Met de moestuinprojecten van Bloei & Groei biedt ze vrouwen de kans om hun veerkracht te hervinden en om hun roeping te ontdekken: „Ik geloof dat we op deze Aarde zijn omdat we iets te doen hebben.”

Bouwen aan een levende Aarde

In het Drentse Zuidwolde ontmoet Laura het gezin van Bob, Cathelijn en Lelie Radstake, die sinds het door hen georganiseerde Living Village Festival in 2018 zijn begonnen aan een zoektocht naar de ultieme locatie voor hun droom: het realiseren van een Levend Dorp. Onderweg wonen ze in een zelfgebouwd tiny house op wielen. Cathelijn droomt van een gemeenschap in de natuur met de mogelijkheden van de stad, waar je elkaar makkelijk kunt ontmoeten. Bob wil zijn leven besteden aan levend bouwen: „Ik heb van alles geprobeerd en dit is het enige waar ik duurzaam blij van word.” Monique Falk leerde om zich los te maken van verwachtingen, stapte uit het commerciële bedrijfsleven en ontdekte in de natuur wat ze echt wil: eetbaar groen aanplanten, van schoolplein tot festival: „Ik volg wat op mijn pad komt”. Samen met anderen wil ze een stukje eigen land kopen, met ruimte voor een voedselbos, natuurlijke zwembijver en een ecohuisje. Oud-Hobbitsteebwoonster Eva Flendrie startte samen met anderen een oesterzwammenkwekerij, met lokale grondstoffen (koffieprut) en regionale afzet: een concrete vorm van circulaire economie. Daaruit komen steeds meer initiatieven voort: „Ga geen dingen doen die je veel energie kosten, dat is zonde. Door te doen waar je goed in bent, wat je leuk vindt en wat ook nog eens bijdraagt, creëer je een win-win-win situatie”. En Marc Siepman ontwikkelde zich van IT’er tot rondreizend bodemdeskundige (‘humist’). Hij wil nooit meer werken voor geld en brengt de ‘geef-economie’ in praktijk. De vraag ‘kan ik er wel geld mee verdienen?’ heeft hij achter zich gelaten. Hij leeft van donaties: „We moeten weer afhankelijk worden van elkaar.” Arita Baaijens is schrijfster en ontdekkingsreiziger met een fascinatie voor bezielde natuur: „Ik probeer natuur een stem te geven die meetelt.” Laura’s boek is voorzien van foto’s van de geportretteerden en verwijzingen naar meer info en webpagina’s. Warm aanbevolen!

Laura Vegter: Naar de Aarde. Hoe word ik een groene pionier? Trophonois Publishers, 2019. 136 pag. ISBN 978-94-917-283-41. Prijs: € 20,-. Blog: naardeaarde.wordpress.com